

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх.№	754 - 06 - 893	
Дата	12 / 12	2017 г.

ЧРЕЗ

**Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

13 01
Ж

**ДО
Г-Н КРАСИМИР КАРАКАЧАНОВ
ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПО ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД И
СИГУРНОСТТА И
МИНИСТЪР НА ОТБРАНАТА**

ВЪПРОС

от Николай Иванов Цонков, народен представител от ПГ „БСП за България“

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасяме въпрос:

ОТНОСНО: номиниране на кандидати за длъжността „Началник на Военномедицинска академия и главен лекар на въоръжените сили“

УВАЖАЕМИ Г-Н ЗАМЕСТНИК МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ,

С Ваша заповед е назначена комисия за предварителна оценка и номиниране на кандидати за длъжността „Началник на Военномедицинска академия и Главен лекар на въоръжените сили“. Процедурата е състезателна и се отнася за лечебно заведение. Тя е по Закона за лечебните заведения и следва принципите, заложи в Наредба № 9/26.06.2000 г. за условията и реда за провеждане на конкурси за възлагане на управлението на лечебни заведения. Същевременно процедурата не отчита особения статут на ВМА, като е в противоречие със специалните разпоредби на ЗОВС на РБ и Правилника за неговото прилагане. В процедурата и състава на комисията за избор на началник на ВМА има доста смущаващи обстоятелства.

Комисията е съставена от висши държавни служители от МО, които не притежават необходимите компетенции, за да оценяват концепция в област, много различна от сферата на техните дейности. Затова може да се постави под въпрос оценяването на кандидатите, въпреки че са предварително утвърдени критерии за оценка на концепциите на участващите в конкурса. Буди недоумение и фактът, че в комисията е включен и представител на Министерството на здравеопазването при условие, че ВМА е ведомствена болница. Необичайно е представител от друго ведомство да участва в избора за началник на ВМА, който е подчинен на министъра на отбраната.

Друг проблем поражда участието на директора на правната дирекция, госпожа като член на комисията. Тя е била юристконсулт на ВМА по времето, когато началник на ВМА е бил генерал Николай Петров, а негов заместник е бил сегашният кандидат - полк. проф. Мутафчийски. В такива взаимоотношения с полк. Мутафчийски е и техническия секретар на комисията полк. Валери Георгиев.

Всички тези факти са обезпокоителни и пораждат редица съмнения за провеждането на принципен избор на началник на академията. Освен това кандидати не са поставени при равни условия. Временно изпълняващият длъжността началник на академията полк. проф. Мутафчийски е в много по-изгодна позиция от останалите, тъй като разполага, както с цялата информация, така и с цялата администрация на

болницата, която да го подпомага при изготвяне на концепцията. Времето определено за изготвяне на концепцията (около десет дни) е крайно недостатъчно предвид сложността на материята и обема на задачите, изпълнявани от ВМА. Дадените указания, концепциите да се представят с рапорт изисква това да стане по команден ред. Това означава, че рапортите придружени от концепциите на кандидатите трябва да се подпишат от полк. Мутафчийски, който също е кандидат за длъжността. Критериите за оценка на концепциите са седем с 5 степенна скала на оценяване. Те са дискуссионни и твърде общи, за да могат да изпълнят предназначението си да оценят една толкова специфична и сложна материя. Дадените в точка 7 на заповедта указания комисията да класира до двама кандидата за стартиране на процедурата по назначаване на началник на ВМА лишават Съвета по отбрана от възможността да разгледа и обсъди всички кандидатури.

В този смисъл възприетият подход началника на академията да се определя на основата на изготвени от кандидатите управленски концепции е неподходящ, несправедлив и поражда съмнения за предопределеност. Освен това заповедта е в противоречие със ЗОВСРБ и Правилника за неговото прилагане, в който е разписан редът за кадровото развитие на военнослужещите. Началникът на ВМА е висш офицер и неговото определяне следва да става по реда, указан в чл. 25 на този правилник. Там няма изискване да се разработват управленски концепции и комисии да определят военнослужещите, на които да се присвоява висше офицерско звание. Офицерите, на които се присвоява висше офицерско звание се определят от Съвета по отбрана. Тази процедура е добре отработена и нейните добри практики са доказали своята целесъобразност и ефективност. Процедурата изисква предварително съгласуване на кандидатите с началника на отбраната, МС и Президентството. Това е така, защото висшият команден състав преди всичко трябва да притежава лидерски качества и добри мениджърски умения. Точно такива качества трябва да притежава и началникът на ВМА, а концепцията за нейното развитие може да се разработи след това от по-голям експертен екип. В тази връзка Ви питам: какво налага провеждането на такава спорна и съмнителна процедура, съчетана с много грешки и нарушения за избор на началник на ВМА и защо не се прилагат разпоредбите на Правилника за прилагане на ЗОВСРБ, както и утвърдените добри практики за избор на висш команден състав?

Моля за писмен отговор.

НИКОЛАЙ ИВАНОВ ЦОНКОВ:

